

Cennetlik Kurban

– SeyitAhmetUzun · 19 Ağustos 2018

Bir varmış başka hiçbir şey yokmuş. Allah her şeyi yaratmış. Yaratılışını güzel yapmış. Paylaşmasını seven çocukları çok ama çok sevmiş.

Evvel zaman içinde, iki komşu arkadaş varmış. Bunlardan birisi diğerini çok severmiş. Ne zaman bir ihtiyacı olsa hemen yardıma koşarmış. Ancak diğeri çok gösteriş meraklısıymış. Küçük bir iyilik yapsa bile, bunun reklamını yapar, onunla gurur duyarmış.

İşte yine bir kurban bayramı günü, iki arkadaş pazara gitmiş. Allah adına sunacakları kurbanlık hayvan aramışlar. Büyük bir koyun seçmiş, gösterişe önem vereni. Sonra da arkadaşına dönerek, “Benim koçu gördün mü aslan gibi, sırat köprüsünü hızla geçer. Beni de sırtında taşır,” demiş. Diğeri ise bütçesine göre uygun bir koyun bulmuş. “Allah’ım, Sen daha güzellerine, hem de en güzeline layıksın. Bunu benden kabul buyur,” diye içinden yaratana dua etmiş. Sonra da iki arkadaş sevinçle, ibadeti yerine getirme arzusuyla eve doğu yola çıkmışlar.

Gökyüzünden bembeyaz kar taneleri usulca dünyaya süzülüyormuş. Her taraf bembeyaz olmuş.

Yeryüzü kirlerden arınmış. O sırada iki arkadaş, kurbanlıklarıyla beraber yavaş yavaş yürüyorlarmış.

Bahçeleri görüldüğü zaman, bir kızla erkek sevinçle;

“Babacığım babacığım” diye koşmuşlar. Koyunu alanın boynuna sarılmışlar. Diğeri ise koçunu alarak, saray yavrusu evine gitmiş. Karda oynamak için Fatma’yla Enes annelerinden izin istemişler. Güler yüzlü, gül anneleri, eldivenlerini, şapkalarını vererek;

“Hadı bakalım çocuklar koşun, karlarda oynayıp eğlenin. Birbirinize zarar vermeyin,” diyerek iki kardeşe İzin vermiş.

Enes dışarıya çıktıklarında, “Ablacığım” demiş sevinçle “Kardan koyun yapalım mı?”

Bu düşünce çok hoşuna gitmiş. Fatma’nın gözleri ışıldamış. Hemen karları toplamaya başlamışlar. İlk önce kocaman ayakları yapmışlar. Gövdesini getirip koymuşlar. Sıra başını yapmaya gelmiş. Anneleri görünce kardan koyunu, dayanamamış o da evden çıkıp, çocuklarının yanına koşmuş..

Bir kartopu yaparak fırlatmış, Fatma’nın sırtına vurmuş. Annelerini görünce çocuklar, onlarda başlamışlar kartopu atmaya. Bir müddet mutluluk rüzgarında ailece doyasıya oynamışlar. Sonra da el birlik ederek, kardan koyunu bitirmişler.

Bu sırada gösterişçi arkadaş, aldığı koçla bahçede geziyormuş. “Benim kurbanlığım en güzeli” diye sağa sola hava atıyormuş. Nihayet bayram sabahı gelmiş. Enes’le babası abdest almışlar. Sonra da bayram namazı için, camiye doğru yürümüşler. İmam efendi namazı kıldırılmış. Hutbede kardeşliği, barışı anlatmış. Müslümanlar birbiriyle bayramlaşmış. Kurban için evlerine dönmüşler.

Enes ile babası, güler yüzle kapıyı açan anneye selam vermişler. Fatma koyunu boncuklarla süslemiş.

Kardan koyunun yanına götürmüş. Onun kesileceğini öğrenince üzülmüş. Ama babası anlatınca kurbanı, her şeyin bir gayesi olduğunu, kurbanlık olmanın ise bir koyun için, en büyük mutluluk olduğunu, sırat köprüsündeki bineğin, kutlu yolculuğu olduğunu, gözyaşlarını silmiş boynuna sarılmış.

Baba Allah’u Ekber diyerek, cennet bineğini yolcu edince, Fatma’da yaratana dua etmiş.

“Allah’ım bizi Sırat köprüsünden bununla kolayca geçir e mi?”

Kurbanın etleri mahalledeki ihtiyaç sahiplerine dağıtılmış. Paylaşmak en büyük mutlulukmuş. Bunu masum gözlerden anlamış. O gün büyüklerin elleri öpülmüş, akrabalar ziyaret edilmiş.

Gösterişçi adamın evinden, bir tabak bile çıkmamış. Dolaplar tıka basa doldurulmuş. Koçu küçülmüş, küçülmüş, küçülmüş sadece kendi dolabına sığmış.

Dağıtılmayan kurbanın dua alamamış. Bunun içinde sırat köprüsünü geçmeye hiçbir takati ve gücü kalmamış. Çünkü bir kurbanlık gücünü, dağıtılan evlerdeki dualardan almış.

İşte o akşam ay dede, etrafındaki yıldız dostlarıyla gülümseyerek, Eneslerin evine göz kırpmış. Fatma iyi geceler diyerek, uykuya daldığı zaman, kendisini koyunun sırtında görmüş. Sırat köprüsü kurulmuş.

Cehennem alev alev yanıyormuş. İlk önce çok ürkmüş. Komşunun koçu tam ateşlerin orta yerinde çok korkmuş. Ama kardan koyunun serinliği, yüzünde esince dualarla ya Allah Bismillah diyerek, şimşek gibi geçivermiş ateşi. Sevinçle cennete girmiş. Kendisine kucak açan peygamberimizin şefkat dolu kollarına atılmış. O’nun gül kokusunda cenneti yaşamış. O sırada kardan koyun da, ona cennette süs olmuş.

Gökten üç elma düşmüş, birisi Allah’a kurban olanlara, diğeri kurbanı paylaşanlara, üçüncüsü de bu masalı okuyanlara.

Seyit Ahmet Uzun